

16647*

KUNGL. UNIVERSITETETS BIBLIOTEK
UPPSALA

Landsmålsarkivet

Fälsland

Rizzards m

Aronsson, Maria. 1944.

Uppsala fregel. M. 24 Höst arbete.
tröskning och malning.

1501.4-

sec. 050

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Accnr. 16647, M. Aronsson, Dis

16647

Ivar Lise Lands mäls arkivets
frågelist M. 24.

Höstarbete röskning och
maling.

I Höstarbete träda röjning

Trädar som diktats och arbe-
tats under sommaren borde
brosas i senare delen av augus-
ti men det skulle vara av
årets skönd till "säräg." När
man fördre in rägen "slog"
man den på lagen innan
den lades i lada. Det

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÅRD
Frgl. M 24

Liggick så att man lag råg-
mekerna i "slaglärne", = (rot-
åndarne) och slog "blammen",
= (axlapparna) mot väggens
så att de lyngsta och bäs-
ta rågkornen föll ut. Den-
na råg användes att så. Den
kallades "slagrål". När hu-
kas detta här på åkern men
nu "slår", man endast ut så
mycket som man behöver
för att så det övriga fräsket
ut senare på hösten. Förr
slog man hela skörden och
sedan "prejlades", = (slaglös-
tades) den fram på senhösten.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÄRD
Frgl. M 24

eller vintern. Man hade inte
tid med tröskning då nära
rägen borde säs. Ruffus-
dagen ansägs av många
vara den rätta särings-
dag en. Gustaf Andersson
Långelanda född 1870 sär-
alltid rägen så vič möj-
ligt är denna dag. Den bor-
de dock vara gjord fra' augusti
om den skulle kunna bli väl
rotad innan vintern kom
och då var det säkrast att få
god skörd. Var hösten god
med blidvädar var det som-
liga som ansäg att rägen

ULMA 16647 M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÄRD
Fr. M 24

kunde förvärva så att när snön
kom lade sig rågbroden bilda-
de ett tjockt läcke över röller-
na och hade då inte jorden
frostit tillräckligt hårt kun-
de röllerna ruvna under
vintern. För att hindra detta
lät man fåren ofta besa på
rågfälten om höstarna. O. F.
Skogsberg född 1870, sade att
det var bra att så råg även
i oktober. Hade man inte
hunnit så i augusti borde
man vända fics i oktober. Rå-
gen borde ha antingen tre
blad eller endast ett.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÅRD
Fr. M 24

Pojning av ångar försig gick mest på våren och försommaren. Så fort snön gått bort böjade närmest vid Liefåle hugga bort småbuskar och sedan komma kvinnorna efter väravdiden och bura sammanset ris och räffsade ihop lövet och lade i högar som sedan brändes upp.

Om bonden var någorlunda ardentlig såte han in sina redskap i hus när han slutat arbetet. De flästa bönderna med sina häxor, spadar

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÅRD
Frgl. M 24

och liar när de gingo in om
kväven. Men som kunde La-
gas in skulle in om männen
Frögen fick ju så ute om
männen så länge han nyttja-
des om dagen men när fröj-
ningen var slukad lags den
genast in sådets hässjorna
Lags ner och störarne lades
i god ordning på stenar för
att ej ruenna. Om det var något
"fåvæl mät" som de gamla såde
d. v. s. om det var farligt att det
fick stå ut så att det skulle
vara särskilt skördar har jag inte
kunnat antas.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÄRD
Frgl. M 24

Till röningen hörde också att bryta upp nägot nytt stycke åker varje sommar. Man borde bryta en valbit "varje år. Den "flåhackades" (= torven vändes upp) och fick ligga så till nästa sommar. Då restes torven upp i högar och brändes, astan brödtes ut och deretter plöjdes och harvades och såddes råg. Den såddes vallråg och denna fick inte någon annan gödsling än astan. Nästa år plöjdes och såddes havre i sken och därmed var den införlivad med den övriga åkerzialen.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÅGGÄRD
Frgl. M 24

Man började tråkta så fort
det blev "tråktervar", d.v.s. så
snart det började frysa
om hästen för då gick
hönen lättare ut året.
Så länge det var regn
och snöft hade man även
andra arbeten att utförta
såsom flöjning m.m. Men
det hande ju att man för
att få föda åt människor
och djur måste "franka av
lite i vanta må" redan
så fort rågen kommit in. I
Ölmässstrukten var den gam-
la skorden vanligen slut

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÅRD
Frgl. M 24

och så kom "innestöa", Den
 lid då creaturen fingo
 ha födan inne och då
 måste man ha halm till
 dem. Hos hörden räckte inte
 till åt mer än får och häs-
 lar. Man fick därför panta
 av litet så att folket fick ti-
 let åt vanta med och så
 man fick något att mata
 åt grisarne och halm åt
 creaturen. När så läskliden
 kom fick man ordna med
 hur den skulle göras. På en
 del större gårdar lejde man
 bort fröskel till s. k. "Spannsös-
 har".

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
 DLS. RÄGGÄRD
 Frg. M 24

då hade egaren ingenting med
 frösket att göra förr än såden
 skulle måtas av logen. Hade
 man torpare och sörer eller
 drängar så fingo dessa frösket
 låttast att fröskta gick det om
 det var jämna par. För en
 att fröskta ensam var mycket
 tråkigt. Frågels dunkade
 ej. ej. De som hade liten grä-
 da och varo ensamma kunde
 brukande "göra byte" så att de
 och någon granne som hade
 ungefär lika stor gräda. Wagge
 fröskade först hos den ene och
 så hos den andre. Då gick du

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
 DLS. RÄGGÅRD
 Frgl. M 24

det lätte och präget råkmade
 "ett, tu ett, tu." Pojkar singa
 lädigt böja Fröska. Det var
 det värsta att lära sig "hålla
 slaget." Wid fröskning, med
 liu såde slagogna "Lick, Lick,
 Lack, Lick Lick, Lack." När den
 fjärde kom liu. "Lick Lack,
 Lick Lack." När det var fyra
 att Fröska och det var gott
 Fröskvader och haust och snö
 utse lyckte männen det va-
 ra ett gott och renligt arbe-
 te att sätta på ton. Det var
 ju de långa ottorna försätts
 men fick man någon god
 åttelebit så, såde den gamla Fröskaen

ULMA 16647. M. Aronsson, 1944
 DLS. RÄGGÄRD
 Frgl. M 24

Var det möjligt borde trösket
vara slutat till jul. Man
trösteade från klockan 2 på
ettan och till så länge man
såg om aftonern. På kvällen
borde man inte trösta. Det
var inte säkert "Lomtar och
smäsyg" födde det. Den som
var lidigast på lagen skulle
blif fört med sina andligheter
målla sommar. Männer skulle
ha en sup innan de börja-
de arbeta. När det sådant var
slut borde man ha "lyckegröt" ^(lit. svit)
samt brännvin. Hade man in-
te tröskat slut före jul borde

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
DLS. RÄGGÄRD
Frgl. M 24

man "häcka upp över julhelgen".
 Det var en arbetsam tid så lan-
 ge trädsket varade. När gubbarne
 träffades på kyrkbacken var da-
 ras första fråga åt sid "Har du
 sista tråsket?" När frostningen
 var slubad blev det "halas.."
 Då hakade mor Låktegröt
 av de bästa huvregrynen
 teakta i god mjölk och lade
 en stor smörklipa i och be-
 sköldde den med socker
 och kanell och far lag
 fram brännvinsflaskan i
 hörnkäpet och bjöd både på
 brännvin och nogalet att bita i,
 vanligen bröd smör och ost.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
 DLS. RÄGGÄRD
 Frgl. M 24

Man borde mala före jul så
 att det råktes fina kyrndelsmoss
 Såden fortrades mest i bok-
 ugnen får att den skulle bli
 lättare att mala och så
 blev snjölet bättre Att "mala
 fina jul" var ett nödvändigt
 arbete. Det kunde vara sådant
 hår som det var vattenbrist
 men då sades alltid "Det blir
 nog regn före jul så att kan-
 ringa får lindas barken och
 quaven får mala från en."

En kvinnan skulle få i så-
 ken så blir såden dryggare
 Man borde inte fara fina kvarn

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
 DLS. RÄGGÅRD
 Frgl. M 24

Lucianatetten för "Lussequuppen".
 Földe ej kvarnbulleter efer Tomas-
 dagen för då ska inne kvarn
 springa i int'e heller på skär-
 Lors dag för då lag påskräningar-
 ne fast i kvarnvingarne. Det
 kunde tän hända olyckor då.

ULMA 16647. M. Aronsson. 1944
 DLS. RÄGGÄRD
 Frgl. M 24

Räggård den 3 Aprie 1944
 Maria Aronsson